

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους ἐκ γρίπης ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος μυθιστοριογράφος Πῶλ Ἀδάμ, ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν. Ἀνήκει εἰς τὴν γενεάν τὴν μετὰ τὸ 1880 ἐμφανισθεῖσαν εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων. Τὸ πρῶτον τοῦ ἔργον «Ἡ ἀπαλὴ σὰρξ» (1885) ἦτο νατουραλιστικόν. Ἐπειτα τὸν εἰλκυσεν ἐπὶ τινα χρόνον ἡ ἀντίθετος σχολὴ τοῦ συμβολισμοῦ, κατόπιν ὅμως ἠκολούθησε τὴν κλασικὴν σχολήν. Καινοτόμος ὡς μυθιστοριογράφος, διεκρίθη διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ ὅφους. Τὰ ἔργα τοῦ εἶνε περίεργοι ἀναλύσεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς με πλούσιον χρωματισμόν.

Ὁ κριτικὸς Μπράγκα ἀπεκάλεσε τὸ ἔργον τοῦ Κυκλώπειον, ὃ δὲ Ρεμὺ ντὲ Γκουρμὸν τὸν ἀποκαλεῖ «ἐξαίσιον φαινόμενον διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἔργου του». Γλῶσσα ἑν-τονος, μεστὴ εἰκόνων. Τὸ ὁξὺ βλέμμα τοῦ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ πράγματα καὶ τὰς ψυχὰς ὡς κεντρὶ σφηκός. Ἀναγινώσκει, ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ραϊντγκεν, διὰ μέσου τῶν σαρκῶν. Ἡ φαντασία τοῦ ζωογονεῖ τὰς ὑπάρξεις. Ἡ γονιμότης τοῦ εἶνε ἐκλεκτή. Πνεῦμα ἐγκυκλοπαιδικόν.

Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ γνωστότερα εἶνε τὰ ἀποτελοῦντα σειρὰν ὑπὸ τὸν τίτλον ὃ «Χρόνος καὶ ἡ Ζωὴ» τέσσαρα — τὰ καὶ καλλίτερα — ἡ «Δύναμις», ὃ «Δόλος», «Τὸ τέκνον τοῦ Ἀούστερλιτς» καὶ «Ἡλιος τοῦ Ἰουλίου.» Ἀλλὰ ἔργα εἶνε τὸ «Τράστ» καὶ ἡ «Ἡ ἀγνωστὴ Πολιτεία».

Ἰδρυσε τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Κὰν καὶ τοῦ Ζὰν Μορεὰς τὸν «Συμβολιστὴν», περιοδικὸν τῶν συμβολιστῶν, ἐν συνεργασίᾳ δὲ μετὰ τοῦ Μορεὰς ἔγραψε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου τοῦ δύο περίεργα μυθιστορήματα, τὸ «Τσαϊ στὴν Μιράντα καὶ τὰς «Δεσποινίδας Γκιμπέρ».

Ὁ Πῶλ Ἀδάμ ἔδωκε καὶ τὸν ἐξῆς ὅρισμόν περὶ τέχνης· «Τέχνη εἶνε ἡ ἐγχάραξις ἐνὸς δόγματος εἰς ἓν σύμβολον».

Ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς τῆς Ἀμερικῆς Ἀντέργουιν διωρίσθη πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐν Ρώμῃ.

Ἐτελέσθησαν ἐν Πάρμα τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βέρδη. Ὁ ἀνδριάς εἶνε ἔργον τοῦ γλύπτου Ναϊνένες.

Εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς θεατροφίλους τὰ τὰ ἔργα τῶν Φλέρς καὶ Καγιαβὲ ὃ «Ἐρως ἀγρυπνεῖ», τὸ «Γαϊδοῦρι τοῦ Μπουριντάν», ἡ «Ὠραία περιπέτεια» καὶ ἄλλα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σιαμαίου ἀδελφοῦ του, θύματος ἀσθενίας κατὰ τὸν πόλεμον, ὃ Φλέρς, ἀφοῦ ἐ χρημάτισε ἀκόλουθος τῆς ἐν Βουκουρεστῖν πρεσβείας, ἐγίνε διευθυντὴς τοῦ «Φιγαρώ» μετὰ τὸν

Καπύς. Ἀλλὰ τώρα ἐνοστάλησε τὸ θέατρον καὶ συνεταιρίσθη μετὰ τὸν ἐν Παρισίοις Βέλγον θεατρικὸν συγγραφέα ντὲ Κρουασσέ διὰ νὰ γράφουν κωμωδίας.

Ἡ ὀλομέλεια τοῦ Ἀγγλικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης ἐν μακρᾷ συνεδρίᾳ συζητήσασα τελικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαίας γλώσσης διὰ ψήφων 434 κατὰ 359 ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας. Ἡ Ἑλληνικὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διδάσκεται προαιρετικῶς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων εἶνε μέγας διότι ἐκτὸς τῶν καθηγητῶν ψηφίζουν καὶ πάντες οἱ Διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας κ. Ποανκαρὲ ἀνέλαβε νὰ γράφῃ νὰ πολιτικὰ ἄρθρα τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων».

Ἀπέθανεν ἐν Μιλάνῳ ὁ ἰδρυτὴς τοῦ μεγάλου ἐκδοτικοῦ μουσικοῦ οἴκου Ἐδουάρδος Σοντζόνιο.

Εἰς τὴν Βυρτεμβέργην ἐπωλήθησαν διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ οἱ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τοῦ πρώην βασιλέως Γουλιέλμου τοῦ Β'. Ἔργα τοῦ Λουβρί, τοῦ Μπενδενόστο Τίτσιο, τοῦ Βερονέζε ἐπωλήθησαν ἀντὶ 30,000 μάρκων μόνον.

Ὁ γνωστὸς Ἰταλὸς κωμικὸς ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Πολυντόρ, τοῦ ὁποῦ τοῦ πραγματικὸν ὄνομα ἦτο Φρεϊδερίκος Γκουλιέλμι, ἐφονεύθη συνεπείᾳ πτώσεως ἀεροπλάνου, γενόμενος προφανῶς θύμα τῆς τέχνης του. Ἡ κηδεία τοῦ ἐγένετο ἐν Νεαπόλει.

Ἀπεχώρησε τῆς σκηνῆς ἡ πρωταγωνίστρια τῆς «Γαλλικῆς Κωμωδίας» κ. Μπαρτέ, μετὰ τεσσαρακονταετὴ ἑνδοξον δράσιν. Ἡ Κυβέρνησις τὴν προήγαγε εἰς ἀξιωματικὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, γεύματα καὶ ἑορταὶ ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν τῆς, ὠνομάσθη δ' ἐπίτιμος ἐταῖρος τῆς Γαλλ. κωμωδίας.

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος δημοσιογράφος καὶ κριτικὸς Ὁκτάβιος Μους. Ὑπῆρξε συνεργάτης τοῦ «Jeune Belgique», τῆς «Art moderne» ἧς ἦτο μετὰ τὸν Picard δημιουργός, ἐξέδιδε δὲ ἐτησίως τὸ Libre Esthetique. Ἠσχολήθη εἰς τὴν προπαγάνδαν τῆς Βελγικῆς τέχνης ἐν Παρισίοις διοργανώσας ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ συναυλίας. Κατὰ τὸν πόλεμον ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἧτις τὸν ἐποποθέτησεν εἰς Λωζάννην, διὰ νὰ φροντίξῃ διὰ τοὺς Βέλγους πρόσφυγας καὶ αἰχμαλώτους.

Ἐν Ἀδινιὸν τῆς Γαλλίας, ἔπου ἀπέθα-

νεν τῇ 1873 ὁ διάσημος Ἀγγλος φιλόσοφος Στουάρτ Μίλλ θά ἀνεγερθῇ ἀνδριὰς ἐπιμελεία ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν μετέχουν οἱ κ. κ. Ποανκαρέ, Κλεμανσώ, Μπουρζουά, Ριμπώ καὶ ἄλλοι.

— Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν ἡ ὀνομαστή Γερμανὶς ὑψίφωνος Ματθίλδη Μολλινγκερ, ἡ ὁποία εἶχε δημιουργήσῃ τὸν ρόλον τῆς Ἑλσας εἰς τὸν Λόβενγκριν. Ἐπίσης διεκρίθη καὶ εἰς ἄλλα ἔργα τοῦ Βάγνερ.

— Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 82 ἐτῶν εἰς Βιντερτοῦς τῆς Ἑλβετίας ὁ μέγιστος τῶν συγχρόνων νομισματολόγων Φρειδερίκος Μπλουμέρ. Τὰ συγγράμματά του ἀποτελοῦν βιβλιοθήκην ὁλόκληρον. Ἦτο διδάσκαλος τοῦ ἡμετέρου νομισματολόγου κ. Σδορώνου.

— Ἐν Παρίσις ἤρχισεν ἐκδιδομένη νέα καθημερινὴ ἔφημερίς -- ἡ «Εὐα» -- ἀποκλειστικῶς γυναικεῖα. Ἀσχολεῖται μὲ ὅλα τὰ μεγάλα γυναικεῖα ζητήματα, τῆς ψήφου, τῆς εὐποιᾶς, τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, χωρὶς νὰ παραλίπη τὰ ἀφορῶντα τὴν κοσμικὴν κίνησιν καὶ τὴν ἀπαραίτητον μόδον.

— Ἐν Γενεύῃ συνῆλθε τῇ 2 Ἰουνίου (ν.ῆ) τὸ ὄγδοον συνέδριον τῆς «Διεθνoῦς Ἐνώσεως ὑπὲρ τῆς γυναικεῖας ψήφου». Τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσώπευσαν αἱ κ. κ. Νεγρεπόντη, Θεοδωροπούλου καὶ Βουγιούκα.

— Καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἐworτάσθη ἡ ἐκαιονταετηρίς τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἐνότητος Βίκτωρος Ἑμμανουήλ. Ἐν Ρώμῃ ἐστέφθη τὸ μνημεῖόν του ἐν ἐπισήμῃ τελετῇ.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετρακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου τῆς Ἀναγεννήσεως ζωγράφου Ραφαήλ Σάντσο, θανόντος τῇ 24 Μαρτίου 1520 ἡμέραν Μεγάλης Παρασκευῆς ἐν ἡλικίᾳ 37 ἐτῶν, ἐγένοντο ἐν Ρώμῃ ἀναμνηστικαὶ ἑορταί. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὠμίλησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ καθηγητὴς κ. Ρίκι, τὴν δὲ ἐπομένην ὠμίλησεν ὁ δῆμαρχος τῆς Ρώμης εἰς τὸ Καπιτώλιον. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια μιᾶς ἐπιγραφῆς, εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἀγ. Πέτρον οἶκον ὅπου ἐγεννήθη ὁ μέγας καλλιτέχνης, καὶ ἀκολούθως κατετέθη στέφανος εἰς τὸν ἐν τῷ Πανθέῳ τάφον του. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια ἐκθέσεως ἔργων τοῦ Ραφαήλ, καὶ κατὰ τὸ τέλος τῶν ἑορτῶν, αἵτινες διήρκεσαν 9 ἡμέρας, οἱ μετασχόντες τῶν ἑορτῶν μετέβησαν εἰς τὸ Ὀνρμπύκ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ μέγας ζωγράφος.

— Θριαμβεῖ εἰς τὴν Ἰταλίαν εἰς εἰκοσάετης βιολιστῆς, Βάζα Πριχόντα ὀνομαζόμενος, ὅστις κρίνεται ἐφάμιλλος τοῦ Παγανίνι, τοῦ Κούμπελικ καὶ τοῦ Σιόβρι.

Ἀγνωστος, πτωχότατος, τὸν Νοέμβριον ἐσκέφθη μὲ ἓνα φίλον του νὰ μεταβῇ εἰς Μιλᾶνον. Εἶνε Βοημὸς καὶ παίζει βιολὶ ἀπὸ ἡλικίας πέντε ἐτῶν. Πρωτόπαιξε εἰς ἓνα ἐστιατόριον καὶ μόλις ἐσκόρπισε τῆς τρίλλιος τῆς Σονάτας τοῦ Διαβόλου οἱ θαμῶνες ἐκστατικοὶ τὸν ἐθαύμασαν. Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Πριχόντα ἐδέχετο προτάσεις ἀπὸ πολλὰς πόλεις διὰ νὰ δώσῃ συναυλίαν. Μετέβη εἰς Γενόβαν ὅπου τοῦ ἐπέτρε-

ψαν νὰ παίξῃ μὲ τὸ γνωστὸν Στραντιδάριος τοῦ Παγανίνι. Κρίνεται ὡς θαυματοποιὸς τοῦ βιολίου, ἀφθαστος δεξιότηχης.

— Τὸν Αὐγούστον θά συνέλθῃ ἐν Γενεύῃ Πανχριστιανικὸν Συνέδριον. Τὸ Οἶκ. Πατριάρχειον ὥρισεν ἀντιπροσώπους τοῦ τὸν Μητροπολίτην Σελευκείας, τὸν καθηγητὴν κ. Ἀντωνιάδην καὶ τὸν ἐν Παρίσις ἔφημεριον τῆς Κοινότητος κ. Γερμ. Βασιλάκην. Ἡ Ἑλλην. ἐκκλησία θ' ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τῶν κ. κ. Χρ. Παπαδοπούλου καὶ Α. Ἀλεβιζάτου.

— Ἀπὸ ἄρθρον τῆς «Comedia» πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν Παρίσις ὑπάρχει Ἑλλήν ἐιδικὸς θεατρογράφος, ὁ κ. Ἰωαννίδης, χάρις εἰς τὸν ὅποιον, ὡς γράφει ἡ θεατρικὴ ἔφημερίς, μερικαὶ ἐπιτήδεις φιγουράρουν ὡς κριτικοί.

— Ἀπέθανεν εἰς Cagnes εἰς τῶν μεγαλειτέρων ζωγράφων τῆς Γαλλίας, ὁ Αὐγούστος Ρενουάρ, ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν, θεωρούμενος ὡς εἰς τῶν καλλιτέρων διδασκάλων τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ. Διεκρίνετο διὰ τὸν ἀτομισμὸν του καὶ τὴν πρωτοτυπίαν. Ἐκ τῶν ἔργων του γνωστότερα εἶνε τὸ Θεωρεῖον, ἡ καλλιτέχνις Ἰωάννα Σαμαρὺ, αἱ Λουόμεναι.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρίσις ὁ ὀνομαστὸς Γάλλος ζωγράφος Φερδινάνδος Roybet, ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1868 ἐξέθετε εἰς τὸ Salon, κατόπιν ὅμως μέχρι τοῦ 1892 δὲν ἐξέθετε πλέον. Ἀφίνει πολλὰ ἔργα ἐξ ὧν διασημότερα εἶνε ἡ Γυνὴ μὲ τὸν παπαγάλον, τὸ Κονσέρτο, ἡ ἡμέρα τῶν Βασιλέων, Κάρλος ὁ τολμηρὸς, τυχὼν τιμητικοῦ μεταλλίου. Τὰ ἔργα του ἡγοράζοντο ἀντὶ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν.

— Ἀπέθανεν ἐδόμοηκοντοῦτις ἡ Ἀγγλὶς μυθιστοριογράφος Χούμφρυ Οὐαρδ. Ἀπέκτησε φήμην Εὐρωπαϊκὴν ὡς καλλιτέχνις ἔργων ἀνακινούντων σημαντικὰ ζητήματα μετὰ ποιητικῆς χάριτος· ἰδίως ἐπραγματεύθη συγκρούσεις δραματικὰς μεταξὺ καρδίας καὶ συνειδήσεως.

— Ἀπέθανεν ὁ μεγαλειότερος τῶν συγχρόνων λυρικῶν ποιητῶν τῆς Γερμανίας Ρίχαρντ Ντέμελ, ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν. Πρὸ ἐξαιτίας οἱ θαυμασταὶ του ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ ἐπετείῳ τῆς γεννήσεώς του τοῦ εἶχον δι' ἐράνων ἀγοράσῃ μίαν ἑπαυλιν εἰς τὸ Γκρούνενβαλδ καὶ τὴν ἐχάρισαν εἰς τὸν ποιητὴν, ὅστις κατέφυγεν ἐκεῖ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν. Ὁ Γερμανικὸς τύπος ἀφιέρωσε μακρὰς κριτικὰς διὰ τὸ ἔργον του, τὸ ὅποιον μετέχει συμβολισμοῦ καὶ νατουραλισμοῦ. Τὸν παρομοιάζουν μὲ τὸν Βεράρεν. Τὸ ἀνώτερον ἔργον του εἶνε αἱ «Δύο ἄνθρωποι». Ὁ Ντέμελ εἶχεν ἔμπνευσιν ἀριστοκρατικὴν, μέγας εἰς τὸ ὕψος. Ἐδημιούργει ἰδικὰς του λέξεις καὶ σύνθετα, ἀλλὰ μὲ πολλὴν χάριν. Πολύμορφος εἰς ἐκφράσιν, ἐκστατικὸς βάρδης. Ὁ ρυθμὸς δὲν τὸν ἐδέσμευε· ἐκυριάρχει ἡ ποιητικὴ ἰδέα. Ποιήματα τοῦ Ντέμπελ ἔχουν μεταφράσῃ ὁλίγα οἱ κ. κ. Βαρβαγιάννης καὶ Κλ. Παράσχος.

— Εἰς τὴν Παρισινήν «Σύγχρονον Ἐπιθεώρησιν» ὁ Ἑλλήν ποιητὴς κ. Ε. Ἀθανασιάδης

ἐδημοσίευσε σειρὰν ποιημάτων Γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τραγούδια τῆς Μυτιλήνης».

— Εἰς τὴν Μασσαχουσέτην τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνες τῆς ἐκεῖ παροικίας, τῇ εὐγενεῖ συμ-
πράξει Ἀμερικανίδων, διωργάνωσαν μίαν μεγα-
λοπρεπῆ ἑορτὴν, ἣ ὁποῖα περιέλαβεν εἰκόνας
ἀπὸ τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ
ἀρχαῖα Παναθήναια, τὰ Διονύσια, ὁ Μέγας
Ἀλέξανδρος, εἰκόνες ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς Βυ-
ζαντινῆς ζωῆς, ἡ ὕψωσης τῆς σημαίας τῆς Ἐπα-
ναστάσεως εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν, οἱ ἥρωες τοῦ
21 καὶ ἄλλαι σελίδες τῆς ἱστορίας μας παρή-
λασαν εἰς πομπάς, αἱ ὁποῖαι ὡς ἦτο ἐπόμενον,
ἐκαμαν ζωηροτάτην ἐντύπωσιν.

Ἡ ἑορτὴ εἶχε σκοπὸν φιλανθρωπικόν, ἔδωκε
δὲ ἀφορμὴν εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας
νὰ γράψουν φιλελληνικώτατα ἄρθρα.

— Ἀπέθανε ἐν Βελιγραδίῳ ὁ καθηγητὴς τοῦ
ἐκεῖ Πανεπιστημίου καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας
Παύλοβιτς, πρόεδρος ἅμα τῆς Σερβικῆς Βουλῆς.

— Νέος Ἑλλήν καλλιτέχνης ἐνερανίσθη εἰς
τὸ Παρίσι, ὁ τραγουδιστὴς κ. Δεσφιές, ὅστις
παρ' ὅλον τὸ ξενικὸν ὄνομά του εἶνε Κρής.
Ἀνῆκει εἰς τὸν θῖασον τοῦ Μοντεκάρλο, ἔδωσε
δὲ συναυλίαν Ἑλληνικῆς ἀποκλειστικῶς μου-
σικῆς, συμπράξει τοῦ διδασκάλου του κ. Ἀραμι,
ἔπειτα ἀπὸ 14 ἐτῶν ἀποχὴν ἐμφανισθέντος. Ὁ
κ. Δεσφιές ἐτραγούδισε δημοτικὰ τραγούδια
ἀπὸ τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ἀραμι, ἐν οἷς τὸν
Μαγεμένον, τὴν Λιγερὴ καὶ τὸν Λεδέντην,
«Ὅλα τὰ πουλάκια», τὸν Ἀετόν, τὰ τραγούδια
τοῦ Βλάμη. Ὁ κ. Ἀραμις ἔψαλε ἀντὶ τῶν τριῶν
ἀναγεγραμμένων εἰς τὸ πρόγραμμα ἀσμάτων,
ὀκτὼ, ἐν οἷς τοὺς ἀπαρμύλλους «Σπαχῆδες».
Ἡ γενομένη εἰς ἀμφοτέρους τοὺς καλλιτέχνας
ὕποδοχὴ ὑπῆρξε θριαμβευτικῇ.

— Διὰ Γαλλικῆς πρωτοβουλίας ἰδρύεται ἐν
Παρίσι τοις Διεθνής Ἀκαδημία τῶν Ἑλληνολα-
τινικῶν Ἑθνῶν, ἣ ὁποῖα σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ κα-
ταστήσῃ στενωτέρας τὰς σχέσεις τῶν Ἑλλη-
νολατινικῶν λαῶν, διὰ τῆς πυκνοτέρας πνευ-
ματικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν. Ἡ Ἀκαδη-
μία θὰ προστατεύσῃ πνευματικὰ ἔργα τῶν με-
τεχόντων Ἑθνῶν, θὰ ζητήσῃ τὴν ψήφισιν νό-
μων περιοριστικῶν τῆς κλεψιυπίας καὶ θὰ
βοηθήσῃ διὰ προπαγάνδας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς
Ἑλληνολατινικῆς σκέψεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον θὰ ἐκδοθῇ εἰδικὸν περιοδικόν, θὰ γεί-
νουν μεταφράσεις θεατρικῶν καὶ φιλολογικῶν
ἔργων, θὰ διοργανωθοῦν ἐκδρομαὶ κτλ.

Τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα θὰ μετᾶσχουν τῆς διε-
θνοῦς αὐτῆς προσπαθείας, θὰ εἶνε ἡ Γαλλία,
ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογα-
λία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἀρμενία, τὸ Βέλγιον, ἡ
Ἑλβετία, αἱ Νοτιοαμερικανικαὶ Δημοκρατίαι,
αἱ Δημοκρατίαι τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς καὶ
τὸ Μεξικόν.

-- Ὁ διανοούμενος κόσμος τῆς Γαλλίας
ἐώρτασε τρεῖς φιλολογικὰς ἐπετελοὺς. Τὴν
ἐκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεως τῶν
«Ποιητικῶν μελετῶν» τοῦ Λαμαρτίνου μετὰ
ὁποίας ὁ ἄγνωστος ἔως τότε ποιητὴς κατέστη

ἀρχηγὸς σχολῆς, τὴν ἐκατονταετηρίδα τοῦ δρα-
ματικοῦ συγγραφέως καὶ Ἀκαδημαῖκου Αἰμι-
λίου Ὠζιέ, ὁ ὁποῖος ἔγραψε τοὺς «Ἀναισχύν-
τους», τὴν «Τυχιδιώκτιδα», τὸ «Κώνειον», τοὺς
«Φουρσαμπῶ» καὶ τὴν δεκαετηρίδα ἀπὸ τοῦ
θανάτου τοῦ Ζὰν Μωρεᾶς, τοῦ ὁποῖου ἡ τελευ-
ταία παραγωγὴ εἶνε μία νοσταλγία τοῦ Λαμαρ-
τίνου. Ἐκτὸς τοῦ τελεσθέντος τῇ 25 Μαρτίου
(ν. η.) ἐπετελῶ τοῦ θανάτου τοῦ Μωρεᾶς φυ-
λολογικοῦ μνημοσύνου, ἡ «Revue Critique»
ἐξέδωκε εἰδικὸν τεῦχος περιέχον γνῶμὰς περὶ
τοῦ ποιητοῦ τῶν κ. κ. Μπαρές, Ρενιέ, Μπαρτοῦ,
Πῶλ Φῶρ, τῆς κομήσεως ντὲ Νοάιγ, τοῦ ἡμε-
τέρου κ. Μαλακάση καὶ ἄλλων.

— Εἰς Βερολίνον ἐδόθη ἡ νέα ὄπερα τοῦ
Ριχάρδου Στράους «Ἡ Γυνὴ χωρὶς σκιά» μετὰ 12
σκηνογραφίας τοῦ Ἑλλήνου ζωγράφου κ. Πάνου
Ἀραβαντινοῦ, ὅστις ἐβραβεύθη ἐν εἰδικῇ διαγω-
νισμῷ, οὗ μετέσχον οἱ καλλίτεροι Γερμανοὶ
ζωγράφοι, διὰ τὸν σκηνικὸν διάκοσμον τοῦ ἔρ-
γου. Εἰς τὸν κ. Ἀραβαντινὸν θὰ ἀνατεθῇ καὶ
ἡ νέα σκηνογραφία τοῦ «Τριστάνου καὶ Ἰζόλ-
δης» τοῦ Βάγνερ.

— Εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ἀπέθανεν ἡ διάση-
μος ἄλλοτε Γαλλίς ἡθοποιὸς Ὁρτενσία Σνάϊ-
δερ, ἡ πρώτη διαπλάσασα τοὺς ρόλους τῆς «Ὠ-
ραίας Ἑλένης», τῆς «Μεγάλης Δουκίσσης τοῦ
Γερολστάϊν» καὶ τῆς «Περικλῆς». Αἱ μεγάλαι
ἐπιτυχίαι τῆς ἤρχισαν ἀπὸ τὸ 1856 εἰς τὸ «Βα-
ριετέ». Ὡς ἡθοποιὸς καὶ ὡς ἀοιδὸς ἐθαυμάσθη
διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν τέχνην, ἔτυχε δὲ ἔκτοτε
μεγάλων τιμῶν. Ἀπεσφύρθη τοῦ θεάτρου τῷ 1881.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ Πρόεδρος τοῦ
ἐκεῖ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου Ρόναλτ Μπάρ-
ρως πρῦτανις τοῦ περιφήμου Κίνγκς — Κόλ-
λετς τοῦ Λονδίνου, ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῆς φι-
λολογίας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ὑποστη-
ρίξας τὸν Ἑλλ. ἀγῶνα δι' ἄρθρων καὶ διαλέ-
ξεων ἐνθουσιωδῶν. Ἦτο 53 ἐτῶν. Ἐδίδαξε εἰς
τὰ Πανεπιστήμια Γλασκώβης, Κάρδιφ, Μάντσε-
στερ καὶ ἀπὸ ἐπταετίας τοῦ Λονδίνου.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Ψυχομαχάει ἡσυχὰ μ' ἀνασυρμὲς θαμπές,
τὸ δειλινὸ τῆς ἀνοιξὸς τὸ μυριοπλουμισμένο
στέλνοντας φίλημα γλυκὸ μὲ τίς ἀναλαμπές
τίς ρόδινες, σὰν χὰϊδι ὄνειρου μαγεμένο

Στ' ἀντικρινοῦ περιβολιοῦ τῇ Δάφνῃ τῇ παλιᾷ,
π' ἀκίνητη μοναχικὴ καὶ βαρειολυπημένη
νοιώθει γλυκὸ ἀνατάραγμα στοῦ ἡλίου τὰ φιλιὰ
ποῦ φεύγοντας ἀφίνει τὴν τρελλὰ ἐρωτεμένην,

Μοναχικὴ, μ' ἀστέγνωτο στὰ βλέφαρα ἓνα δάκρυ
ἀπλῶνι μάταια ἡ ψυχὴ τ' ἀφίλητα φτερά
ἀγγίζοντας τὸν ἴσκιό σου ποῦ χάνεται στὰ μάκρη
τοῦ μαγικοῦ ροδόφωτου. Θάλλῃς κι' ἄλλη φορὰ;

Ποιὸς ξέρει... ὦ! πῶς λαχταρῶ τὴ γλύκα κ' εὐωδιά
τ' ἀνασασμοῦ σου. ὦ! Δάφνῃ μου γλυκύτερη ἔχεις
[Μοῖρα]

Στὸ χωρισμὸ τοῦ ὁλοβραδὶς ὁλόπικρη ἡ καρδιά,
μὰ τὴν αὐγὴ τριγύρα σου τὰ ρόδα τοῦ πλημμύρα.

Κύπρος, Ἀπριλῆς 1920.

Λ. Τ.